

Reparationer — den nødvendige Reparation bliver bevilget — men det er Indrettelsen af nye Arkivlokaler og deraf følgende Ombygninger, som ikke staa i Forbindelse med Reparationen, men er en Foranstaltning, som man tidligere har anset for rigtig, og som til andre Tider ogsaa kunde være rigtig og vilde være rigtig, men som ikke i fjerneste Maade er paatrængende nødvendig.

Med Hensyn til den høitærede Ministers Udtalelse vedrørende den Maade, hvorpaa Christian den 7des Palais paa Amalienborg er stillet til Disposition, maa jeg udtale, at jeg er aldeles uenig med den høitærede Minister i, at den Omstændighed, at det var en præferende, en midlertidig Foranstaltning, skulde være en fyldestgørende Grund til, at Regjeringen har undladt at gaa Lovgivningsveien paa dette Omraade eller har handlet uden Overensstemmelse med Repræsentationen, med andre Ord har udelukket Repræsentationen. Hvorvidt denne Foranstaltning er midlertidig, er ogsaa et stort Spørgsmaal; denne Midlertidighed kan blive af lang Varighed. I alle Tilfælde er det jo meget sandsynligt, at den nuværende Foranstaltning vil vedblive at være nødvendig, indtil Slottet bliver gjenopbygget; men om ogsaa Bevillingen hertil blev givet i Aar, saa vilde det efter de Erfaringer, vi have, navnlig ved et saa stort Foretagende, være mange Aar, inden Slottet blev færdigt, og Foranstaltningens midlertidige Natur vilde derved meget let bortfalde. Jeg tror ikke, at det er virkelig konstitutionelt rigtigt, hvad Ministeren har gjort. Det er meget sandsynligt, at det, hvad Pengespørgsmaalet angaar, vilde være en ren Formsig. Jeg tror ikke, at Kongen her i Thinget vilde have noget imod eller modsætte sig Indretningen af passende Lokaler til Hs. Maj. Kongen, men Formen spiller i den Slags Ting en ikke uvæsentlig Rolle, og jeg vilde have ønsket, at den høitærede Minister havde valgt en anden, korrektere Vej end denne, der neppe er formelt rigtig.

I Anledning af den høitærede Ministers Bemærkninger om Klitbeplantninger, idet han navnlig syntes at betragte dette Foretagende som værende til Fordel for de smaa Lodsseiere, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at dette ikke er Udvalgets Opfattelse. Jeg skal ikke her komme ind paa det Argument, jeg tidligere har fremført, og som det ikke forekommer mig er væsentlig svækket ved, hvad der senere er fremkommet, men jeg skal blot bemærke, at det Hele er en meget omfattende og kun foreløbig Plan, hvis Rækkevidde man ikke kan danne sig noget Begreb om, og at

der netop særlig fra de smaa Lodsseieres Side i en Række af Aar er blevet ført Klager i Anledning af disse nye Foretagender, ikke paa Grund af Plantningerne, men paa Grund af Expropriationerne. Der har ofte været klaget til Folkethinget over, at saadanne Expropriationer foretages hensynsløst, saaledes at mindre Eiendomme blive exproprierede uden tilstrækkelig Grund, at Eiendomme blive inddragne, som der ikke var Grund til at inddrage under saadanne Foretagender. Der er ogsaa for 1 eller 2 Aar siden af et æret Medlem her i Thinget, jeg tror, det var det ærede Medlem for Varde, fremdraget en Sag af denne Natur under den forrige Indenrigsminister, men Resultatet af disse Klager har altid været, at man svarede, at den formelt rigtige Fremgangsmaade var fulgt, og at Eieren havde faaet sin Erstatning, og dermed maatte han lade sig nøie. For en mindre Eiendomsbesidder er det imidlertid ikke nok, at han faar sit direkte økonomiske Tab erstattet, men det Tab, han lider ved at rejse fra sin Eiendom, og derved, at han maa flytte bort til en anden Egn, endvidere den store Ubehagelighed ved at skulle vælge sig et helt nyt Hjem — alt dette er Ting, som utvivlsomt ikke kunne sættes i Penge, men som Vedkommende dog føler som et temmelig haardt Slag. Jeg tror derfor ikke, at man fra den Side vilde være ganske rolig ved at se, at der her gives saadanne store Bevillinger til nye Foretagender, der medføre store Expropriationer, da man har erfaret, at Expropriationerne ofte gaa ud over de smaa Lodsseiere. Den høitærede Minister udtalte sig forøvrigt i Overensstemmelse med, hvad jeg har tilladt mig paa Udvalgets Hvertals Vegne at anbefale med Hensyn til Tilskudet til Landbosforeningerne og med Hensyn til Indførelsen af nye Foranstaltninger til hurtigere Smørforsendelser til England og særlig med Hensyn til Kontrollen med Butterine. Jeg tillader mig dog at bemærke, at den høitærede Minister vistnok der kom i det Mindste med Antydninger, som pegede i en gal Retning. Han antydede nemlig, at han vilde forhandle med den høitærede Justitsminister om Tilveiebringelse af et Lovforslag om Kontrollen med Levnetsmidler. Det vil ikke nytte noget. Det Forslag, som den høitærede Justitsminister hidtil har fremsat om Kontrol med Levnetsmidler, har Interesse for den indenlandske Forbrug og Omsætning, men ikke for Exporten og Samhandelen med Udlandet; i saa Henseende er dette Lovforslag uden Nytte. Skulde der nævnes noget af de Forslag, som kunde være Gjenstand for Forhandling, der